

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk!

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Kivihetetlen parancs.

Pécs, 1899. augusztus 31.

Nagyon megnyugtató dolog, ha valaki a bekövetkezendő végveszedelem előtt, a melyet elhárítani úgy sem áll módjában, szemet hunyni képes s abba az illuzióba ringatva magát, hogy nincs is veszedelem, folytatja teljes léleknyugalommal megszokott életmódját, mintha teljesen uralkodnék a viszonyok fölött, a melyek már régen a fejére nőttek.

Az ilyen embernek megvan legalább az a szerencséje, hogy a katasztrófa tényleges bekövetkeztéig is élheti világát, ráér busulni akkor is, mikor a baj tényleg már bekövetkezett. Az igaz, hogy ezt könnyelműségnek nevezik a közönséges életben, de hát magán emberrel szemben kinek mi köze hozzá, ha vakon rohan a veszedelemben s az örvény felé vezető útjában még élvezzi, amit élvezhet.

Egészen más elbírálás alá esik az államférfiu könnyelműsége, a melylyel szem elől téveszti az örvényt s csak akkor hajlandó hinni annak létezésében, ha már belébukott. Az államférfiu milliók érdekét, államok jólétét és boldogulását hordja vállain s mindezt magával rántja, mikor belé rohan a veszedelemben, a helyett, hogy azt előre látva, más utra térne, amely talán fáradtságosabb, de elkerüli a fenyegető örvényt.

Pedig az osztrák államférfiak követik a könnyelmű ember példáját s úgy tesznek, mintha egészen rendben lenne a szénájuk. Utjuk végén ott örvénylik a veszedelem a birodalmi gyűlés obstrukciója képében, amely minden parlamenti működést lehetetlenné tesz s amely teljes erővel készül a delegáció és a kvótaküldöttség megválasztását meghiusítani. Elég keserves tapasztalatot gyűjthettek már arra nézve, hogy amit ez a féktelen obstrukció célul kitűz, azt el is éri.

De hát a delegáció és kvótaküldöttség hiánya annyira megrenditené a monarchia jelenlegi közjogi berendezését, hogy eme veszedelem előtt egészen tanácstalanul állnak s nem tudnak egyébként segíteni magukon, mint hogy egyszerűen ignorálják a veszedelem létét s inkább behunyt szemmel rohannak belé, semhogy számot vetve annak romboló hatásával, rátérnének arra a másik utra, a melyen a veszedelmet elkerülni egyedül lehetséges.

Ez az út pedig nem más, mint a perszonál unió útja, a melyen nincsen szükség sem delegációra, sem kvótaküldöttségre, amely függetleníti a két szövetséges államot egymás bajától s nem rántja magával az egészséges államszervezetet is a beteg állam sirjába. Erre az utra azonban nem léphetnek, mert azt nem engedi az uralkodó összbiradalmi eszme, a melynek jelszava, hogy inkább veszzen az egész

birodalom, de együttesen, semmint az egy uralkodó jogara alatt szövetkezett két állam külön boldoguljon, mindegyik a maga útján.

A Bécsből mind sürűbben érkező beavatott értesülések arról adnak hírt, hogy a Thun-kormány egyszerűen nem hisz a delegáció és kvótaküldöttség választásának meghiusulhatóságában s azért ezt az eshetőséget a jövőre való intézkedéseiben egészen számon kívül is hagyja. Megbízhatónak jelzett forrásból ugyanis azt ujságolják, hogy az osztrák kormány hivatalos ígéretet tett a magyar kormányoknak az iránt, hogy a delegáció alkotmányos úton, rendes módon meg fog választatni Ausztriában s így a magyar kormányoknak egyelőre nem áll módjában bármily lépéseket tenni azzal az eshetőséggel szemben, hogy a delegáció nem ülne össze.

Egy másik forrás azt jelenti, hogy a közös külügyminiszter nem hajlandó elfogadni semmiféle expedienst, mely a közösügyek elintézésénél a delegációk teljesen szabályszerű funkcióját mellőzni akarja. Azért mindenképpen ragaszkodik ahhoz, hogy a Reichsrath a delegációt választsa meg. A külügyminiszternek ezt az álláspontját osztják a bécsi udvari körök is, mert attól tartanak, hogy az esetben, ha nem sikerülne a delegációkat megválasztatni, ismét újabb engedményeket kellene tenni Magyarországon önálló rendelkezési jogának, erre pedig semmi esetre sem hajlan-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcolatok a színvilágból.

(Egy menyasszony, a kire sorsot húznak.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A 80-as évek elején Siófok nem állt ott, a hol ma. A bérlőnek még jó formán csalogatni kellett a vendégeket, míg ma pompás nyaralóival és komfortjával versenyre kél Balatonfüreddel úgy, hogy nem mint akkor csak a szomszéd megyék közbirtokossága, hanem manapság a távoli nagy Alföldről is számos vendég látogatja meg.

Ez okból az utóbbi években jól szervezett szintársulatok keresik fel Siófokot, míg a 80-as évek elején a bérlő színiszaklapok útján volt kénytelen felhívni a sziniigazgatókat, hogy álljanak meg nála is egy-két hétre társulatukkal.

És akadt egy-egy trupp mindig szerencsét próbálni.

Ilyen szerencsét próbált 1881-ben K... sziniigazgató is Siófokon szintársulatával.

Kedvezőtlen nyár, esős zord idő, kevés közönség elég egy direktornak arra, hogy üres arénája mellett, a zsebe is üres legyen.

Gondolt tehát egyet és okosat. Ez talán kirántja őt a zavarából.

Abban az időben egy szép, és fiatal énekesnő tünt fel a vidéki szinpadok deszkáin. Azt gondolta tehát a direktor uram, hogy az efféle most felcseperedett primadonnák örülnek a vendégszereplésnek, és hajlandók a jövedelem bizonyos részeért is játszani, következőképp fix díjat nem kockáztat.

A jó gondolat után nosza vasutra ült, és fel Budapestre megtudandó a színházi ügynökségnél, hogy a még fruska primadonna jelenben hol leledzik.

Az ügynökség értesítette, hogy a kit keres, az éppen Budapesten időz, mert V... szintársulata, a hol az énekesnő legutóbb működött, szétoszlott; mert bizony abban az időben kegyetlen idők jártak a vidéki színeszetre.

A direktorunknak sem kellett több, stellungba vágja magát és siet a kis primadonna lakására.

A mi kis primadonnánk nagyon megörült a meghívásnak, főleg annak, hogy fürdön, fürdői előkelő közönség előtt játszhatik. Elfogadta tehát a vendégszereplést a tiszta bevétel 1/3 rész díjazása fejében, hisz még úgy sem volt még vendégszereplő életében sohasem.

Szerencsére a direktornak a sovány napok után volt még annyi pénze, hogy a primadonnáskát podgyászostól magával kivihette kocsin a vasúthoz s ott, maga és vendége számára II-od osztályu jegyeket vehetett.

A vendégszereplő kisasszony számítva az esetleges napi 30—40 frt jövedelemre a szállodában helyezkedett el, gondolván magában ebből majd csak kitelik a szállodai számla fedezete.

Keserves csalódások mindjárt a pályája kezdetén!! hová fog ez menni?!

És itt kezdődik elbeszélésünk második része

Valamint a vendégszereplés előtt, úgy a vendégszereplés alatt napról-napra üres volt az aréna.

A vendégszereplő énekesnő nem kapott semmit, mert a semmiből részt adni nem lehet. A szállodai számla pedig napról-napra nőtt; és a kis leány kétségbe volt esve, mi lesz vele?

A direktornak hiába panaszkodott, mert az meg vissza panaszkodott és egyszerűen vállat vont, egy példát hozván fel neki, hogy 1855-ben a nagy Szerdahelyi Kálmán Győrbe ment vendégszerepleni fele jövedelem részre, és megesett az az eset, hogy telerészben a költségek leszámítása után 1, mond egy krajcár jutott neki. Hát mit akar ilyen kis kezdő, örüljön, hogy vendégművész számban elfogadtatik.

Már-már sáppadozni kezdett a kis bimbó a sok bánat szorongatottsága bizonytalanságtól, hogy miként menekül meg a nagy teher-től, a mely őt a szállodában terheli.

dók. Thun grófnak tehát ki van adva a parancs, hogy az október elejére egybe-hivandó birodalmi gyűléssel minden kése-delem nélkül választassa meg a delegációt.

Ime ebben nyilatkozik meg ismét ősi szokásához képest a fejjel fálnak rohanó bécsi udvari politika rövidlátása. „Igy akarom, így parancsolom!” Ezen túl nem terjed a bölcsessége, amely nem veszi számba, hogy ez a jelszó sehogy sem illik bele egy alkotmányos állam keretébe és szemet huny a tényleges viszonyok előtt, a melyek a kiadott parancs teljesítését lehetetlenné teszik.

Hisz ha az udvari köröknek csak parancsolni kellene, hogy óhajta-uk teljese-désbe is menjen, akkor szörnyű mulasztást követtek el akkor, a mikor nem parancsoltak rá az osztrák kormányra, hogy a birodalmi gyűléssel minden kése-delem nélkül fogadtassa el a kiegyezést is. Mennyi kavardásnak, a nyílt lázadással határos izgalomnak vehették volna elejét az ilyen parancsok, ha már annyira biznak benne, hogy nekik csak parancsolniok kell s pa-rancsuk teljesítve lesz.

Avagy abban bizakodnak tán, hogy a delegáció választásra nézve kiadott ka-tonás parancs a kívánt eredménnyel fog járni, mert Thun gróf annak teljesítésére vállalkozott? Nos ez ugyan gyöngye remény-kedés. Hát a Thun gróf elődei, két, három kabinet is nem vállalkozott az obstrukció megfékezésére s a parlament akcióképessé tételére, s vajjon járt-e sikerrel egyiknek is a vállalkozása?

Vajjon miféle arkánium birtokában le-het az a Thun gróf, hogy most annyira biznak az ő vállalkozásában? Hisz most nemcsak a nyelvredelekek által föltűzelt nemzetiségi szenvedély, de a kiegyezés okozta zsebfájdalmak s a 14. §. törvény-ellenes alkalmazása által sértett alkotmá-nyos érzület is közrejátszanak arra, hogy

az obstrukció ne csak szünetet ne tartson, de minden eddigit meghaladó féktelenség-ben törjön ki.

Avagy a lex-Falkenhayn módjára ki-eszelt valamely parlamenti csiny utján re-méli Thun a delegáció választását keresztül-vihetni? Hát az ilyen csinytel ugyan könnyen fölsülhet Thun uram, mert az obstrukciók is résen lesznek ám s nagyon közelfekvő a föltevés, hogy Ausztria amugy is elégedetlen népei az ilyen parlamenti csinyre forradalommal felelnének. Ezt föl-idézni csak nem lehet célja Thun grófnak, annál kevésbé az udvari köröknek.

Nem fog tehát bekövetkezni más, mint ami megtörtént a kiegyezés parlamenti tárgyalásának erőltetésével is: a Thun-kabinet kénytelen lesz jelenteni, hogy vál-lalkozása, a delegáció megválasztatása nem sikerült s levonni belőle a konzekvenciát, átengedni helyét másnak, aki újra elkez-dhesse a kísérletezést.

Csak hogy a közügyek intézése nem tőr halogatást, itt nem lehet provizo-riumokkal segíteni, mint a gazdasági kiegye-zésnél. Bárki következék tehát Thun gróf után, számolnia kell azzal a ténnyel, hogy a Reichsrath delegációt nem választott. De számolnia kell ezzel a magyar kormánynak is, amely akkor már nem helyezkedhetik arra a kényelmes álláspontra, hogy a de-legációk szünetelésének esetére semmiféle lépéseket nem tehet, mert osztrák részről ígéretet kapott a delegáció megválasztására nézve.

Be fog tehát következni minden ud-vari parancs ellenére is az, hogy a közös-ügyek intézésénél újabb koncessziót kell majd adni Magyarországnak önálló rendelke-zési jogának, bármennyire zokon essék is ez az összbirodalmi eszméért hevülő udvari kebleknek.

napra a primadonnának úgy, mint az ügyvéd-nek hült helyét találtuk Siófokon.

Ezen elutazás után három évre keletkezett elbeszélésünk harmadik része.

A kis primadonnából keresett énekesnő lett. Elsőrendű szintársulat tagja volt Észak magyarországon.

Az egész város fiatalsága udvarolt volna neki, csak egy baj volt, az: hogy jegyese volt a hősszerelmesnek.

A mi siófoki ügyvédünk, ki éppen en-nek a városnak fia, és letelepedett előkelő, de még mindig nőtlen ügyvéde volt, sehogy sem tudott megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy itt, szemelattára, más emberfia füzi karjára azt, a kiről ő mindig és mindig ábrándozott s a kinek egyszerre nyoma veszett úgy, hogy ő három álló esztendeig kénytelen volt epekedni utána.

Meg is látogatta egy párszor csakhamar a társulat megérkeztenek első napjaiban az imádottját, hanem mindig leverten hagyta el a házat, mert a primadonna rendszeren jegyese jelenlétében fogadta egykori tisztelőjét.

Ezt már nem tűrhette így a fiskus ur. Kiirtani akarta még a gondolatot is agyából, hogy valaha látta a siófoki barátnőjét, csak feledni és feledni; erre pedig legalkalmasabb eszköznek találta a cimborákat, a bort, a mámort s a cigányt.

Az egész város megütközött benne, hogy mi lelte a józan szorgalmas, szolid ügyvédet — de senki sem sejtette az okát — csak a pri-madonna rejtegette magában a multak emlé-

H i r e k.

Pécs, 1899. augusztus 31.

Dreyfus Kovácséknál.

— Szomorú história egy rövid családi jelenetben. —

Személyek: Kovács Tihamér ügyvéd.

Bella, neje.

Sárkányné, anyósa.

Pistike, fia.

Böske, szobalány.

Idő: jelenkor. Színhely: a Kovácsék ebédlője.

Sárkányné: (Belépő vejehez.) Jó, hogy jön, kedves vöm uram, mit gondol, elítéli-e újra ezt a szerencsétlen Dreyfust?

Kovács: (idegesen.) Már megint kezdődik! (nejehez) Bellácskám, ebédelünk-e már? (Hintaszékbe dől.)

Bella: (ujszágot olvas.) Azonnal édesem, csak legyen egy kicsit türelemmel. Épen a legérdekesebb résznél tartok: Mercier tábor-nok valomásainál.

Kovács: (dühösen felugorva) Az ördög vigye el az egész Dreyfus ügyet. Az ember már nem is ebédelhet miatta idejében. (Kiszól az ajtón): Hé Böske, teríteni!

Sárkányné: De Tihamér, mi lelte ma-gát? Soha sem láttam még ilyen ingerültnek. Ugy látszik, már ön is a Dreyfus-ellenes párt-hoz szegődött.

Kovács: Szegődött a . . . majd mit mondtam kicsoda. Hanem azért nem bánám, ha még ma puskacső elé állítanák. Fél év óta se éjjelem, se nappalom. Az utcán »adj' Is-ten« helyett Dreyfus; a pincér Dreyfus-szele-tet ajánl; a cukrász kisasszony Dreyfus tor-tával kedveskedik; a Verkli a Dreyfus indu-lót nyekegteti; mikor pedig hazajövök, itt me-gint csak Dreyfus, meg Dreyfus. (Homlokát törli). Meg kell bolondulnom, ha rövidesen vége nem lesz ennek az ostobaságnak.

Sárkányné: Micsoda? Ostobaság? És maga nem restel ügyvéd létére ilyet mondani? Pfuj! Dreyfus . . .

Kovács: Egy akasztótára való gazem-ber! S ha nekem még egyszer előhozzák . . .

Böske: (Egyik kezében tányérok, a má-sikban gyürödött ujságlap). Nacsága kérem igaz, hogy Dreyfus felesége . . .

(Hatalmas csattanás, tányérok csöröm-pölése, sikoltozás, pokoli zürzavar.)

két, midőn ennek hírét hallotta. Ő tudta, hol a bibi — de néma volt, mint a sir.

Egy nagy dáridózás közben erős mámo-rában elszólta magát barátai közt a mi ügy-védünk. Sokat mondott, nagyot mondott, azt mondotta: hogy ő eltartotta egykor azt a kiért most bánkodik. Többet ennél nem mon-dott, hanem hogy ki legyen az, a kiért már hétszámra huzatja a cigánynyal és szórja a pénzt, azt az ő barátainak nagyon könnyű volt megtudni. Meg is tudták egy 24 óra alatt.

Harmadnapra ezek után kap egy levél-két a primadonnának a jegyesétől, a melyben csak annyi állt:

»A történetek és hallottak után kegyed feleségem nem lehet Andor.« A le-vélkéhez volt csatolva a jegygyűrű is.

A levél elolvasása után mint egy kőszo-bor megdermedt, de uralkodott magán tensé-gesen s a könnyek helyett mély harag dult keblében, mire rögtön leült íróasztalához, be-pakolta az ő jegygyűrűjét, de egy betűt sem irt Andorjának. Visszaküldte minden megjegy-zés vagy védekezés nélkül.

Egy másik levelet pedig azonnal siófoki barátjához menesztett, melyben megírja, hogy mindent tud, mikor, ho; és kiknek jelenlété-ben beszélt róla egy férfihoz nem illő lova-giatlan modorban, tisztességtelen szavakat; ezen tettét tehát tegye 24 óra alatt jóvá, ellenben keresse fel holnapután 12 órakor a lakásán, hozzon magával csak egy tanut, de ne feledjen két pisztolyt is hozni, mert egyi-küknek meg kell halni.

Kovács: Elpusztulj a házamtól, te semmirevaló! Egy percig sem tűrlek meg! Majd adok én neked Dreyfus felelégét, de tudom, hogy megemlegeted.

Bella:) De Tihamér!
Sárkányne)

Kovács: (Egy székre roskad) No, ez már mégis csak sok. Ezt már nem lehet elviselni. Levegőt, levegőt! (kifelé indul.)

Pistike: (Az ajtón beesve) Apuska, Apuska, Jenőknél Dreyfusosdit játszottunk, oszt én voltam a Dreyfus, de a boldelót nem én iltam.

Kovács: (zokogva) Et tu mi fili?!
(Kalap nélkül elrohan.)

Vessző.

Naptrend 1899. szeptember 1-én.

Naptár: péntek, szept. 1. — Róm. kath.: Egyed. — Prot.: Egyed. — Görög-kel.: (aug. 20.) Sámuel. — Zsidó: Elul 21 — Nap két 5 óra 20 perckor; nyugszik 6 óra 35 perckor. — Hold két 1 óra 53 perckor éjjel; nyugszik 5 óra 7 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Száraz, meleg zivatarok várhatók. A szinügyi nagybizottság ülése délután 3 órakor a városházán.

— (Beteg igazgató.) Mint sajnálattal értesülünk, Incédy Dénes a pécsi főgimnázium igazgatója betegsége folytán huzamosabb időre távozott Pécsről. Helyette az igazgatói teendőket Gyikos Péter főgimnáziumi helyettes igazgató fogja teljesíteni.

— (A szinügyi bizottság ülése.) A városi szinügyi bizottság Krasznay Mihály elnökle alatt holnap délután 3 órakor a városháza tanácstermében ülést tart. Az ülés tárgyát a Tiszay Dezső szinigazgató által be-terjesztett szereplők névsora, valamint a bérlet és helyárak jegyzéke fölötti tárgyalás képezi.

— (Egy kis csillagászat.) Holnap kezdődik szeptember hónap, az ősz hava. E hónapban a nap 1 óra 30 perccel fog s 23-án reggel 8 óra 1 perckor a nap a Mérleg jegyébe lép, a mi hivatalosan is jelenti az ősz kezdetét. Holnap 13 óra 19 percnél lesz a nap hossza, mert a nap 5 óra 20 perckor kel és

6 óra 30 perckor nyugszik; 30-án azonban már 5 óra 50 perckor kel és 5 óra 39 perckor nyugszik a nap, hossza tehát csak 11 óra 49 perc lesz. A hold járása a következő: ujhold 5-én 4 óra 4 perckor reggel lesz; első negyed 11-én éjjel 11 óra 15 perckor; holdtölte 19-én délután 1 óra 48 perckor és utolsó negyed 26-án délután 4 óra 19 perckor. E hónap ünnepekben nem bővelkedik; egy ünnepe lesz csak, Kisasszony napja, mely 8 dikára, péntekre esik s melyet az Órangyalok vásárnapja előz meg. Nevezetes nap e hónapban szeptember 29-dike, szent Mihály napja, mely a gazdaságokban a nyári munkák végét jelenti, mikor a földekről a nép behurcolkodik a falvakba, városokba. És gyászos nap e hónapban szeptember 10-dike, a mikor Erzsébet királyné áldott életét gyilkos kéz oltotta ki és szeptember 18-dika, a királyné temetésének napja!

— (A felső-baranyai ref. egyházmegye közgyűlése) mint előre jeleztük, f. hó 22-23-án folyt le. Igazabban szólva törvényszéki ügyek, melyek száma 17 volt, még 24-re is áttértek s a bírót 11 óráig foglalkoztatták. Ha naponként tudósítást nem adhattunk is, érdekesnek tartjuk a gyűlés főbb mozanatairól beszámolni.

Az új gondnok, Adám András kuriai bíró székét eskütel után foglalta el, magvas beszédében rámutatott, hogy itt sok a tenni való s e munkából mindenki vegye ki a maga részét, mint kiveszi ő, ki nem a szó, hanem a tett embere. Nagy éljenzés fogadta.

A tárgyak közt első sorban említést érdemel a más felekezeti iskolafentartási díjának kérdése, mely még hétfőn délután komolyan megtárgyaltatván az előértekezleten, változtatás nélkül fogadtatott el. E szerint a teljes precizitással körülírt felszámítási módok mellett visszaélés nem történhetik s a legkedvezőtlenebb helyen is a díj 12 frtot meg nem haladhat, a második s többi gyermekei ugyanazon szülőknek a felszámított díjnak csak felét-felét fizetik. E határozat a közoktatásügyi miniszteriumnak, a vármegyének s hatóságoknak is megküldetik s alaptalan panaszoknak be lesz az utja zárva.

nincs keresni valója stb. egészen elkábították a gyereket.

De nem azért színész a színész, hogy ne gondoljon nagyot és merészet.

Felkereste tehát tegnapi jegyesét és öszszedte minden színészi talentumát. Sirt, könyörgött, esdeklett, ruhaszegélyt csókolt, már a cipő hegyéhez közeledett ajka, midőn megszánta színészünk vergődését a kegyes primadonna és tudára adta, hogy az eljegyzés szóval ugyan megtörtént, de ahhoz sok szó fér, hogy abból házasság is legyen.

Az elkeseredett színész ebbe is bele nyugodott egyelőre és éppen távozni akart, midőn betoppant a szobába az új jegyes Tableaux.

A szoba urnője rögtön feltalálta magát. Ügyvéd jegyesét őszintén felvilágosította miért látogatta meg volt jegyese; megbánta tettét és ő is jóvá akarja tenni hibáját, mert a mit tett, tette azért, mert megsemmisülve érezte magát azok után, a mit Ön mondott fölölem — s Ön édes barátom, fordul az ügyvéd felé, szinte jóváakarta tenni hibáját, mert az elejtett szavai végett vesztettem el jegyesemet, tehát kárpótolni akart — és ezen elhatározása igazán nemes jellemére vallott, de mert most két jegyesem van, két férjem nem lehet. Következésképp választanom kellene Önök közül. Én azt nem akarom, hanem a sorsra bízom. Felirom neveiket egy cédulára s a melyiket kihuzom az lesz a férjem. Megegyeznek abban?

Egyik sem akart beleegyezni.

Nagyobb izgalmat keltett az, hogy a baranyamegyei árvaházban levő ref. gyermekek a vallásantitással szemben renitens álláspontot foglalnak el, a mi a mostani vezetés és nevelés mellett másként nem is lehet. Erélyes átirat intéztetik a vármegyébe, mely ha kedvezőleg nem intéztetik el (az árvaház világi gondnokra bizását értvén ez alatt), felebbezni fog az egyházmegye a miniszteriumhoz.

Viszló a lelkészi díjlevelét készpénzre változtatta s ezáltal korszerűbb adórendszer felvétele mellett új ösvényt tapod. Gordisa iskoláját közsegívé tette. Dencsházának az államosítás nem engedélyeztetett, a szegény Bissének ajánlatott.

Az egyházkerületi közgyűlésre képviselőül Fejes Sándor lelkész és Pakussi Gyula t. bírák választottak. Számvevőszék és tanügyi bizottság jelentései nyomán intézkedések tettek. A közgyűlés 23-án véget ért.

A bírósági ülések azonban teljes másfél napig tartottak, noha 9 óráig tartott az ülés. Egy ügyben, melyben az e. m. ügyész megsértése forgott szóban, a pesti e. megye ügyésze volt delegálva, ki csak ez ügy tárgyalására jött le, nem nagy öröme a panaszlottnak. Az ügyész, dr. Szabó igen derék ur, de a tárgyalás után rögtön távozott. A bíróság feyelmi és közigazgatási kérdésekben ítél s előbbiekben 4 pap és 1 tanító felett hangzott el marasztaló ítélet.

Az új gondnok valódi magyar ember, ki minden zajnak, ünnepeltetésnek ellensége elannyira, hogy a hivatalos fogadtatáson kívül még csak egy tósztot sem engedett meg magára mondatni.

Ellenben minden munkában fáradhatatlanul résztvesz, de ezen kívül sem vonja el magát, hanem környezetében találja jól magát, szellemes társalgásával, jóízű anekdotáival s tartalmas élete visszaemlékezéseivel élénkítve s tevén emelkedetté a társalgást. A bírósági üléseknek magasabb színvonalat ad a hivatott bíróra valló vezetéssel, mely a felekre és a hallgatóságra is észrevehető benyomást gyakorol. Megemlítendő még őszinte, komoly és mély vallásos érzelme, mely abban nyilvánult, hogy az évek óta az esperesi jelentésekben szereplő hiányt, mely az istentiszteletek végzésében itt-ott mutatkozott, azonnal észrevéven, erélyes határozattal vetett annak véget a közgyűlés.

Mindennek dacára a cédulákat megírta és az ügyvéd kalapjába tette.

A primadonna határozottan ehhez a módhoz ragaszkodott.

A két fiatal ember erősen protestált. Semmi ellenkezés.

A cédulát kihuzta a primadonna és nyakába borult a színésznek. Tied vagyok!

Itt most már nem használt semmiféle ügyvédi replika, duplika, a primadonna a leendő férje karjába dugva kezét megáll az ügyvéd előtt és így szól:

— Kedves barátom! Ön velem egykor igazán jót tett és nemesül viselte magát. Ezelőtt 3 évvel Siófokon elkeseredett nyomasztó helyzetemben kisegített, itt mondja meg a leendő férjem előtt szemtől szemembe, volt-e szivességének ára, nem-e kölcsön fejébe tette, mikor és honnét küldtem meg önnek a pénzt?

Az ügyvéd lesujtva válaszol:

— Ó nagy-ágának 3 évvel ezelőtt kölcsönöztem 50 frtot, ezt megküldte két év előtt. Szivességemnek ára nem volt.

— És most halljon engem ügyvéd ur. Folytatja a leendő menyecske. A szeretet és a szerelem közt nagy a különbség. Önt szeretem és szeretni fogom önzetlen nemes szívéért, mert szeretetemet igazán kiérdemelte, de nem a szerelem meleg hevével, mert 3 év előtti rövid ismeretségünk 3 évi távol lét után nem izmosodott meg úgy, hogy elválhatlan szerelmet érezek ön iránt, vagy ön irántam. Ha mi szerettük volna egymást a szerelem hevével, 3 évig ki nem álltuk volna, hogy egymást fel ne keressük; ugyan mondja meg te-

A tapasztaltak után ki merjük mondani, hogy a felső-baranyai ref. egyházmegye szerencsés választásával megtalálta a helyzet emberét s szívből kívánjuk, hogy a hozzáfűzött szép reményeket a vallás-erkölcsiség hasznára valósíthassa meg.

Mint gyűlés előtt, úgy utána is látogatást tett az új gondnok Siklóson az ottani lelkésznel, ki ifjúkori ismerőse, valamint *Pakuszi Gyula* e. m. tanácsbírójánál is.

— **(Fegyver a gyermek kezében.)** F. hó 25-én a Dombóvárhoz 1 órájárnyira fekvő Hetény-pusztán megrendítő szerencsétlenség történt. Az ottani uradalmi ispán 13 éves fia a fegyverben és lövöldözésben találta örömét. Hogy ezen mulatsága zajosabb legyen, többször magával hívta az ugyanott levő Frank János tanító 10 éves fiát. A föntjelzett napon azonban ez a mulatság gyászosan folyt le, mert ekkor is a két fiu együtt volt a szabadban és lövöldözés közben az ispán fia kis társát véletlenül fejbe lötte. Erről a szülők értesülvén, a helyszínre siettek, hol a fiut élve ugyan, de eszméletlenül találták. A lövést súlyosnak látva, rögtön a kaposvári kórházba szállították, hol az orvosok 13 darab seréttel és csontdarabokat szedtek ki a szerencsétlenül járt fiu fejéből. A következő napon a fiu állapota javulni látszott, csak az okozott föltűnést az aggódó szülőknek, hogy fiuk egy szót sem beszélt. Bizonyára a lövés következtében az agyvelő is sérülést szenvedett és a fiu 28-án már meg is halt.

— **(Látomány.)** Furcsa históriát mesélnek egymásnak az emberek egyik szomszéd községben. Arról szól a nóta, hogy Vasas Rozália ottani lakosnőnek a napokban megjelent álmában a szűz Mária s meghagyta az öreg asszonynak, hogy a község határában levő itató-kútból ne merjenek több vizet húzni, mert abban minden szombat este, esti harangszókor meg fog jelenni a szűz Anya képe. Természetes, hogy ez a hír, mely csakhamar

hát boldog volna-e Ön egy szerető feleséggel szerelem nélkül?

— Nem, válaszol kissé leverten az ügyvéd, de engedjen meg egy kérdést kockázatom: ha már így határozottan beszél, mi lett volna akkor, ha az én nevemet huzta volna ki a kalapomból?

— Az nem történhetett volna meg, mert mind a két cédulára a füstös cigánynak a nevét irtam, a kivel az Isten már a szinpadon összehoront.

A füstös cigány hős szerelmes pedig örömeiben majd kibújt a bőréből, míg a heves ügyvéd válasza az volt:

— Köszönöm Nagysád őszinteségét, nem feledem el soha, csak egyet kérek ki magamnak, hogy az esküvő egyik tanuja én legyek és azt, hogy a leendő kis örökösöknek én legyek keresztapja.

— Ezt megígérjük.

Ezzel szent lett a béke.

Három hét múlva megtartották az esküvőt, fiskálisunk volt a nő tanuja. A direktor a vőlegénye.

Nagy lakodalom volt ez — és vig, hogyne, a hol 40 színész és színésznő mulat, ott szűk a ház oldala.

A mi derék ügyvédünk bizony nőtlen maradt és még ma is az, azonban az ifju párnak kikötött kedves házi barátja, a született kis Andorkának pedig oly annyira jó keresztapja lett, hogy ma az egyetemen a keresztapa költésén tanulja az igazságot.

. . . . s.

szárnyra kapott, nem maradt minden hatás nélkül s most izgatottan várják a községbeliek a jövő szombatot, melyen állítólag megjelenik a szűz Mária képe a kútban. Hogy az egész nem egyéb otromba mesénél, melyet nem tudni mi okból eszelt ki Vasas Rozália, az bizonyos. Sajnos azonban, hogy a tizenkilencedik század végén még hitelre találunk az ilyen gyermekes mesék, melyek bizonyos körülmények között elég nagy zavart okozhatnak.

— **(A szökés párosan.)** Turinből írják, hogy az ottani törvényszéknél két megszökött pap ellen tettek följelentést. Az egyik don Paolo Cattaneo casorboi plébános, a ki magával vitte a parókia pénztárcáját és vigasztalónak egy Lorenzina Beccari nevű szép urileányt is. A másik papnak elhallgatják a nevét, mert nagyon előkelő család sarja. Ez a pap Casaleből szökött meg, még pedig egy demi-monde társaságában.

— **(Tolvaj cigányasszonyok.)** Két cigányasszony, *Petrovics Mari* és *Kolompár Mari*, mindkettő zóki illetőségű, belopózott Hegyszentmártonban *Vörös Péter* udvarára és onnan a tornácról különféle ruhaneműt elemeltek. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar elfogták őket s a lopott ruhák nagyrésztét még meg is találták náluk. A tolvaj cigányasszonyokat bekísérték a szentlőrinci járásbírósa börtönébe, hol várják büntetésüket.

— **(Gyújtogató cséplőgép.)** *Csőszi János*, vaiszlói lakos szérüskertjelen a napokban kigyuladt egy kazal széna és le is égett. A vizsgálat kiderítette, hogy a tüzet a közelben dolgozó cséplőgép okozta, mely a tulajdonos, *Dani Lajos* aderjási lakos gondatlansága folytán nem volt jókarban, hogy a szikrák ki ne pattantak volna belőle. Egy ilyen szikra gyújtotta fel a kazalt, a miért a cséplőgép tulajdonosát feljelentették a bírósághoz.

— **(Nagy a házasodási kedv.)** Baranyában meglehetősen nagy kedvük van a fiatalembereknek a házasodásra. Erre mutat legalább az a körülmény, hogy a közigazgatási bizottság múlt félévi ügyforgalmának nagy részét a kivételes nőülési engedélyek képezték. Ugyanis a megye közigazgatási bizottsága, mint az a belügyminiszterhez most felterjesztett félévi jelentésből kitűnik, az esztendő első felében 1.254 ügydarabot intézett el s ebből 776, tehát több mint fele, kivételes nőülési engedély volt.

— **(A gyűrű.)** Egy ember állt ma panaszosként az ügyeletes rendőrbiztos előtt. Panasza pedig az volt, hogy egy kackiás menyecske, a kit egyszerűen csak Anna néven aposztrofált, elvett tőle egy aranygyűrűt és nem akarja visszaadni. A menyecskét fel is idézte maga elé a biztos s ott szembesítette a panaszossal. Az Anna azután be is ismerte, hogy nála van a gyűrű, de nem adja vissza, hanem megtartja — emlékeül az elmúlt szép napoknak, mikor a panaszos szeretője volt. A továbbiak során kitűnt azonban, hogy Anna a drága emléket zálogba csapta s így most sikkasztásért átteszik az ügyet a bírósághoz.

— **(Új iparvasut.)** Frigyes főherceg bellyei, uradalma Kis-Köszegen, a kőbányáktól a dunapartig terjedő forgalom távolsággal, egy keskeny vágányu, lövonatu iparvasutat építtetett. Koszits Kamill megyei főjegyző el-

nöklete alatt, egy Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök, Stenge Ferenc járási főszolgabíró, Steinecker Gábor zombori főmérnök, Német Lipót uradalmi ügyész és Reich Károly uradalmi műszaki tanácsos tagokból álló bizottság tegnap tartotta Kis-Köszegen az új iparvasut műtanrendőri bejárását, mely közben sem technikai, sem helyrajzi akadály nem konstatáltatván, a bizottság az új iparvasutat átadta a forgalomnak.

— **(Megharapta a kutya.)** Ugy látszik, állandó rovatot kell nyitnunk a kutya-harapási esetek regisztrálására. Ma is történt egy ily eset, a mennyiben *Haniszkó István*, tizenhatéves kereskedőtanoncot *Romeisz György* bádigos kuttyája az utcán megharapta. A megharapott fiu sebet kiégették; a kutyát pedig megfigyelés végett kiszállították a gyepmesteri telepre.

— **(Gerázda vendég.)** *Misángyi Ferenc* napszámos tegnap este nagy ribilliót okozott egy korcsmában. Miután több pár pohár bort felhörpintett, nem akart fizetni s mégis inni szeretett volna. A kocsmáros megtagadta neki a hitelt, mire a gerázda vendég verekedni kezdett s az utcára rohanván, ott a korcsma ablakait sorban beverte. Végre is a rendőrök fülelték le s most ül. És ülni fog jó ideig mert a rendőrökkel is összeveszett s azokat megtámadta, a miért is hatóság ellen erőszak miatt a bíróságnak fel fogják jelenteni.

— **(Pálinka és szerelem.)** Sok baja volt tegnap este a rendőrségnek egy furcsa szerelmes párral. A férfi megvan már hatvanéves, a leány azonban alig élt még tizenhét tavaszt. De azért mindakettő szereti a — pálinkát s ha a pálinkától becsipnek, akkor szerelmesek egymásba. Tegnap is így tettek, de mivel szerelmi idilljük helyéül a szigeti országutat választották ki, a rendőrök bevittek őket a torony alá. Ott a leány annyira megharagudott, hogy elválasztották szerelmétől, hogy dühöngeni kezdett, a miért is kényszerzubbonyt kellett ráadni. S most az öreg *Ferenci Jakab* s a fiatal *Timár Mari* külön cellában busulnak azon, hogy mindenféle szerelemnek vége szokott lenni.

— **(A lejtőn lefelé.)** Tegnap este egy elzüllött, rongyos ruhájú embert kísért be egy községi rendőr a városházára. Bonyhádról hozták haza Aécse, illetőségi helyére. A rongyos ruhájú ember mellén egy-két darab sárga rézdarab csüngött, mintha érdemjelek volnának. Ilyeneket szokott a mellére tűzni s mint szabadságolt, rokkant katona, jár faluról-falura kéregetni. Bonyhádon is így tett s ezért tartóztatták le és toloncolták haza. A szánelomra méltó embert *Schreier Antalnak* hívják; jó családból származott, magának is volt elég jól látogatott korcsmaüzlete, de tönkrement és úgy haladt lefelé a lejtőn, hogy ma már toloncuton hozzák haza.

— **(Az alsómalom-utcai betörő.)** Az Erreth börgyárosnál elkövetett betöréssel gyanúsított *Markovich Lázárt* az éjjel hozták Pécsre a csendőrök s most a torony alatt ül, *Markovich* már fegyházban is volt s így bár tagadja, hogy őrlopta volna el az értékszereket a betöréskor, a gyanú e tekintetben alapos. A rendőrség most gyűjti az adatokat ellene s a vizsgálat bizonyára ki fogja deríteni bűnösségét.

— (**Hazafias jubileum.**) A szent-lőrinci képviselőválasztó kerület már 30 éve, hogy szakadatlanul függetlenségi képviselőt választ. (Helyi Ignác, Mende Bódog, Jeszenszky Ferenc.) Ennek méltó megünneplésére a kerület irányadó férfiai a napokban értekezletet tartottak, melyen a jubilaris ünnepség rendezésére bizottságot választottak. A bizottság elnöke *Farkas Emil* nagy-peterdi ref. lelkész, alelnöke *Veress Zoltán* dr. sellyei körorvos, jegyzője *Szöllősy J.* ref. lelkész és 40 vidéki választmányi tag. A választmány megalakulása után *Jeszenszky Ferenc* országgyűlési képviselőnél Bükkösdön barátságos ebéd volt s a társaság kedélyes együttlétének csak a hajnali órák vetettek véget. — Mint halljuk, a ritka jubileumot október hóban nagy népünnepély rendezésével szándékoznak megünnepelni Banya-Sellyén.

— (**Helyszini szemle.**) A városi közkórház épületénél történt tatarozási és javítási munkálatok készen vannak. A munkálatok átvételére szeptember 23-án délelőtt 8 órakor helyszini szemle tartatik, mely alkalmából az ellenőrző bizottság megejti a munkálatok átvételét.

— (**Az orosz Dreyfus.**) Oroszországban most nagy szenzációt kelt egy jogi tévedés, mely a Dreyfus-ügyre emlékeztet. A penzai törvényszék 1895-ben nagynénje és komornája meggyilkolása miatt ötévi kényszer munkára ítélte *Talma Sándort*, kit *Sachalin* szigetére vittek. A szerencsétlen ember négy évet már kitöltött büntetéséből, amikor most

egyszerre kitűnt, hogy ártatlan. Az igazi bűnös egy *Karfov* nevű, 22 éves fiatalember volt, kit a rendőrség rajtakapott, amikor egy 1000 rubeles kötvényt akart eladni. Ez a papír a meggyilkolt tábornokné tulajdona volt és a gyilkosság után eltűnt. *Karfov* vallatásra fogva azonnal beismerte, hogy a tábornokné és komornáját ő gyilkolta meg. A szerencsétlen *Talma*, ki e jogi tévedés áldozata lett, egy orosz ezredes fivére. Az utóbbi sohasem kételkedett öccse ártatlanságában és mindent megtett, hogy a pör revízióját kieszközölje. Most azon fáradozik, hogy a rehabilitálás teljes legyen. Az elítelt ártatlanságáról különben az ezredesen kívül mások is meg voltak győződve.

— (**Liba a torony alatt.**) Szatyor-Szentelő-Kingécre való falusi idillben volt része ma délelőtt Pécs sz. kir. város publikumának. Hangos dobpergéssel és harsány hangon dobolták ki a városháza előtt, hogy a torony alatt egy bitangságba került liba nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett el fog adatni. Valóban megható jelenet volt, amint a tiszteletet parancsoló, rendőri ruhába bujtatott alak magasra tartotta kezében a dobra került bús képű libát, melynek szemeiben ott tündökölték mostoha sorsa fölött ejtett keserves könnyei. A szegény madár szinte meg-meg borzongott a dob kísérteties pergesének hallatára, midőn felhangzott a hivatalos:

— Először . . . másodszor . . . senki többet . . . harmadszor!

S néhány perc múlva már elhagyta a

liba a rendőri kéz megtisztelő piedestálját, hogy eltűnjék kosarában egy terebélyes asszonyságnak, ki diadalmasan vitte haza a Pécs szab. kir. város toronyalja alatt nyilvános árverésen eladott libát.

A számos érdeklődők (mert voltak ám szép számmal) a legnagyobb csendben oszoltak szét, a hivatalos dob visszakerült a szögres azzal vége volt a poetikus falusi idillnek.

— (**Modern gyermekek.**) Párisban egy 13 éves fiút fogtak el a minap, ki egy darab selymet lopott. A rendőrségen a fiú büszkén mondta el, hogy azért lopott, hogy kis barátnéját, akivel az avenue Nielen együtt lakik, fölruházhassa. Rendőröket küldtek a fiú által kijelölt helyre, hol egy üres telken levő elhagyott mészégető kályhában egy kilencéves leánykát találtak, ki türelmesen várt rá, hogy barátja visszatérjen. A két gyermek megvallootta a rendőrbiztosnak, hogy elhagyták szüleik házáat, azért, hogy házasságban együtt élhesenek.

— (**Három János.**) Van a föld kekségén a jó ég tudja hány János, de ilyen három, mint a milyenről most van szó, aligha van több. Mert ez a jánosi triumvirátus akként tette magát híressé, hogy a napokban *Kertész István* kiskozári lakos présházába éjnek idején betörték és viribus unitis elemeltek onnan körülbelül ötven forintot érő egyetmást. Mikor aztán kézrekerültek a gazda panasza folytán, akkor kisült róluk, hogy csupa barátságból nem rég kerültek ki a B.-Almási kir. járásbíróházából, ahol szintén együtt ültek. A

rosszat, mindenkinek egyaránt. Törődik a szél azzal, hogy hova kergeti a hullámot, tudja a hullám, hogy parthoz, vagy szirthoz hajtja-e a hatalmasabb erő. Él, mert élnie kell, meghal, mert meg kell halnia, mint az embereknek. Nincs e világon olyan, ami után vágyódnai, vagy amitől rettegni volna érdemes. Ismétlem: feledj el remélni és rettegni *Knuth Mende* s meglásd, szived jéghideg lesz, mint az enyém. Borzalmas álmaid nem fogják megzavarni nyugalmaidat, hidegvérűen fogod szemlélni az emberek születését, halálát, örömeiket, bánatukat, oly hidegvérűen, mint most a tenger apályát vagy dagályát s azt fogod mondani: „Jönnék, mennek a hullámok, de a tenger örökké telve marad. Mi kárt szenved az, a ki meghal? Mit használ az, ha valaki születik? Lett, csupán azért, hogy egy bizonyos idő múlva megszűnjék lenni! Éppen úgy, mint a tenger hulláma.

— S az ember nem volna egyéb, mint a hullám? A szerencse bolondja, a sors játékszere, minden önálló akarat, minden cél nélkül? S nem szabad zúgolódnia, ha szive megszakad is? — kiáltott *Knuth* kétségbeesetten. Hagyj el kérlek *Kjár*, a te bölcsességed borzasztó.

Kjár ismét a régi volt, egykedvűen mosolygott:

— Él és tanulj — válaszolta — s emlékezz az öreg *Kjár* szavaira, aki „látó“.

Aztán felkelt, egy halom tengeri füvet dobott a kemence lobogó lángjai közé, aztán helyet mutatott *Knuth Mendének* egy a sarokban álló ágyon.

— Feküdj le — mondta — éjfél van már.

Knuth Mende előrehajolva ülőhelyén, figyelmesen

mig *Kjár* *Kjärsen* ügyet sem vetve reá folytatta: Sok évvél ezelőtt — lehet úgy nyolcvan esztendeje — egy fiatal hajós élt az északi fjordon, a legbátrabb és legerősebb ember az egész országban. A medvéket lépten-nyomon követte, aztán pusztá kézzel elbánt velük, legmesszebbre merészkedett a tengerben s úgy természetesen ő tért vissza a leggazdagabb zsákmánnyal. A legmeredekebb sziklát megmászta egy-egy sásfészekért s nem volt az a zord északi szél, mely őt tengeri útjában megakadályozhatta volna. Szive örökké vidám volt, mert vala egy menyasszonya, kit ő nagyon szeretett s ki őt nagyon szerette s jövője szépnek, boldognak ígérkezett. De mert nem félt a bálványoktól, mert nem rettegett a villámdobó *Thor*-tól, ki a hegyszakadékokat hasítja, nem tisztelte *Odin*-t, ki a viharfelhőn jár, nem akarta elismerni *Ran* hatalmát, ki a hajósokat bárkájukkal együtt magával ragadja a tenger mélyére s mert kacagott a sárga *Hel* fölött, ki korlátlan ur volt a holtak birodalmában, felbőszültek ellene a pogány istenek s elküldték hozzá a szürke *Mimirt*, ki rá tette kezét az ifju hajós szemére. S ez által hirtelen „látó“ lett, de az ifju nem tudta ezt, azt hitte, hogy álmodik.

Ugy álmodta, hogy menyasszonya gúnyhójában járt, de a leányka nem sietett feléje tárt karokkal, mint máskor. A gúnyhó közepén egy koporsó állott s abban feködt a menyasszonya kihült teteme, fején vérző seb tángott. Az ifju hajós ijedten, aggódó szívvel ugrott ki ágyából, de aztán megkönnyebbült abban a hiszemben, hogy csupán álmodott s boldogsága tetőpontra hágott, midőn másnap aggódó szívvel sietett menyasszonyához,

három jómadárnak Horváth, Vincenc és Kalapos János a neve s most mindahárman bekerülnek a pécsi kir. ügyészség fogházába; Ugyátszik Castor és Pollux le vannak pipálva.

— **(A legrégibb kenyér.)** Ha az angol nemzeti múzeum igazgatójának egyszer eszébe jutna, hogy lakomát rendezzen a felügyelete alatt álló leghíresebb múzeum valamelyik ősi termében, ugyancsak különös dolgokat találhatna vendégei elé. De a megkövesedett történelmi kor előtt élő halak s mindennemű állatok mellett is legérdekesebb lenne az a darab kenyér, a mely a legnagyobb büszkesége az angol múzeumnak. Egy alig két kilónyi cipócska ez, a melyről már köteteket irtak össze a britt arkeológusok s valamennyien arra a következtetésre jutnak, hogy ez a világ legrégibb kenyere. Eredetét Krisztus előtt 1560. esztendőre viszik vissza, a mely időben több élelmiszerral kenyeret is temettek a halottak mellé. A legérdekesebb a dologban, hogy a kincset érő régiséget egy francia régész találta Assyriban a század elején valami ásatás alkalmával. A francia tudós följajánlotta a párisi múzeumnak a régiséget négy ezer frankért, a hol valósággal kigunyolták, sőt a kenyér eredetiségét is kétségbe vonták. A megsértett tudós erre odaajándékozta a britt múzeumnak, a melynek leltárában tizezer font sterling értékkel szerepel.

— **(Elgázolt asszony.)** Dadi Ferencné Nemes Anna, piskoi lakosnő, elment a sellyei vásárra. Ott azután véletlen baleset érte. Ugyanis a mint a vásárban járt kelt, egyszerre

egy sebesen hajtó kocsni elé került, mely elütötte s lábát és karjait sebesítette meg. A súlyosan sérült asszonyt kocsin kellett haza vinni, a gondatlanul hajtó embert pedig Nagy Szilva Sándor sellyei lakost feljelentették a bírósághoz, gondatanságból okozott testisértés miatt.

— **(A lisztlopó.)** A magyar nép tréfás humora néhol így nevezi a molnárt. Mondjuk: néhol; de néha megis történhetik, hogy ezt a tréfás elnevezést megérdemli némelyik molnár. Ez történt Szentlőrincen, hol Kis Lajos uradalmi kasznártól a malomban nyolc zsák buzalisztet elloptak. Mint a vizsgálat kiderítette, a lopást Szabó Kristóf molnár követte el, a ki a lisztet eladta egy ismerősének. Most a tolvaj molnárt és orgazdáját is feljelentették a bíróságnak.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. augusztus 31. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 61.6 (emelkedő.)

Hőmérsék = 16.2 °C

» maximuma: 23.8 °C

» minimuma: 14.0 °C

Párányomás: 12.5

Relatív nedvesség: 91.

Felhőzet: ○

Szélirány s erő: N. W.

Csapadék 24 órai: ○

Száraz, meleg.

Dr. Czíró.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **Uj szintársulatunk.** Tiszay Dezső szinigazgató tegnap küldte be a szinbizottság elnökéhez társulatának végleges névsorát. A tagok névsorát ugyan már április hónapban közöltük, de ezóta az igazgató újabb jeles erővel egészítette ki társulatát a pécsi évadra s azért ezt most a következőkben ismertetjük: Baróti Irma naiva és társalgási színésznő, a kolozsvári nemzeti színház volt tagja, B. Polgár Ilona társalgási színésznő, Hadrik Anna hősnő és szende, a temesvári és pozsonyi közönség dédelgetett kedvence. Horváth Aranka naiva és soubrette, Jeszenszky Irén hősnő és szende, Nagy Vilma operette komika és paraszt anya színésznő, Tiszay ársulatának már 3 éve tagja, Lévy Sárika népszimű és operette énekesnő, mint Somogyi társulatának volt tagja, már ismerősünk, Ssekula Sárika opera, operette és népszimű énekesnő, szintén kedves ismerősünk a mult évadból, Tiszayné Ilona opera, operette és népszimű énekesnő mint ilyen mindenütt kedvence volt a közönségnek, Tibor Lóri opera és operette coloratur, Veszprémyné Ágh Ilona mint drámai és vigjátéki anya egyike a vidék elsőrangú színésznőinek, Bakó László jellem és hősszerelmes — a bpesti nemz. színház tagja, az intendáns által szabadságolva, Bátorfy Endre apa és jellemszínész, Delli Lajos bonvivant és társalgási színész, régi jó ismerősünk, Kozma István opera és operettenor, Könyves Jenő szerelmes és bonvivant, Mezey Andor opera, operette bariton és népsz. énekes, a debreceniek volt kedvence, Nádasz József tenor bouffo és komikus, az aradiak Vizváryja, Németh János kedélyes apa, komikus, Pásstor János paraszt apaszínész, Sebestyén Géza jellem és társalgási színész, a sziniképezde egyik legkitünőbb növendéke, Tiszay Dezső jellem-

kit üdén, egészségesen talált. Együtt kacagtak az ostoba álmom fölött. De két nap múlva már nem nevetett az ifju hajós, mert szép menyasszonya — mint a hogy ő megálmodta — holtan feküdt már koporsójában, hófehér homlokán ott tátongott a halálos seb. Erős északi szél dühöngött s egy aláhulló kő homlokon találta a leányt amint a templomból hazafelé ment. Ilyen számos álma volt az ifjunak, gyakran nappal is, melyek mindegyike beteljesedett. Ekkor tudta meg, hogy ő »látó«. Ekkor bucsut mondott minden földi élvezetnek, csekély vagyonkáját hajóra tette s céltalanul hajózott egy darabig, míg végre kikötött a skakingi szirt tövében, melyen távol az emberektől, távol az élet zajától gunyhót épített magának. S azóta abban él, itt öregedett meg s látni, előre megérezni kénytelen embertársainak sorsát, megérezni a reájuk váró végzetet, boldogságukat, halálukat s megérezte a te jöveteledet is Knuth Mende!

Kjár Kjarsen elhallgatott, Knuth Mende pedig egy darabig mereven bámult maga elé, aztán egy iszonyu gondolattól megkapatva felkiáltott:

— És én Kjár Kjarsen . . . te azt hiszed, hogy én is . . .

— Maradj békében! — szólt Kjár — minek zavarod nyugalmamat. Ezek a falak már hetven éve nem halottak hangos szót.

— Borzalmas ember! — kiáltott Knuth, mialatt mellen ragadta az agg hajóst — beszélj, válaszolj kérdésekre, mert megöllek! Miért árultad el éppen nekem titkodat? Vagy talán látóképességeddel bennem fedezted fel szönvedő embertársadat? Eugem is megvert a végze-

tem azzal az átkos hatalommal, hogy környezetem pusztulását előre meglássam, beszélj, hogy még idejekorán szétzuzzam agyamat e sziklafalon, mert inkább száz halált halni, mint oly életet folytatni, mint te.

Kjár összeráncolta homlokát s anélkül, hogy felkelt volna székéről, megfogta Knuth kezeit s lerázta magáról, úgy, hogy Knuth a falig támolgott.

— Beszédre akarsz kényszeríteni? Balga! Feledj el először rettegni és reményelni, mint az öreg Kjár, hogy végre férfi legyen belőled is.

Az agg hajós hangja ismét lágyabb lett, amint Knuth kétségbeesett arcára tekintett.

— Te még fiatal és tapasztalatlan vagy, szived még érezni tud s azt hiszed, hogy az ember azért él, hogy boldog legyen. Ha pedig a sors üldöz, akkor azt hiszed, hogy meg kell halnod. Mintha ezzel segitenél magadon. Te csak a külsejét ismered az életnek, ismerd most meg a másik oldalát is. Az emberek áradata olyan, mint a hullámoké. Felemelkednek, tovább folynak, szerte fröcscsennek az utjokba akadó szirteken, habbá, semmivé válnak, de helyettük örökké új hullámok támadnak, melyek nyomban követik az őket megelőzők utját. Honnan jönnek? Hová mennek? Mind az ősforrásból s oda is térnek vissza és az a hullám, mely ma a partot mosta, ugyanaz talán, mely ezer év előtt ugyane partokon vált ezer csöppé, csak hogy senkisémet tudja ezt. A halál is ugyanilyen ősforrás; belőle fakad minden élet s hozzá tér vissza. A mult és jövő közötti különbség csak látszat, e két fogalom ugyanazonos egymással, ha nem is látja ezt a vak emberiség, a sors pedig egyformán oszt jót,

komikus és buffo, mint ilyen párját ritkítja a fővárosban is. *Borossné Mária, K. Losoncy Etel, Kendy Piroška, Molnár Mariska, Molnár Ilka, N. Takács Jolán, S. Melcer Juliska, Virgaly Boriska, Takácsné Lenke, M. Fehér Etel, Boár József ügyelő, Boross Pál, Éltető Gyula festő, Köszegi Károly, Markovics Henrik, Sáfrány Vilmos, Vértessy Andor, Vojnits Béla, Varga László, Zajonghy Elemér kar- és segédszemélyzet. Simándy József karnagy és az 52-ik gyalogezred zenekara (30 tag), Zoltán Józsefné sugó, Csernyéné Mária pénztárosnő, Teleszkó Sándor főruhatáros 2 segéddel, Nagy Sámuel szertáros 3 segéddel, Horvátits Antal fodrász 2 segéddel, Pásztor János gép és díszmester 5 segéddel, Buki Béla szereposztó, összesen 92 tag. Ezenkívül 1 világosító, 1 fűtő, 1 portás, kilenc jegyszedő, 2 ruhatáros, 2 takarítónő, összes létszám 109.*

Közgazdaság.

□ **Magyar borok a szegedi kiállításon.** A szegedi országos gazdasági kiállításra küldött borok mutatják, hogy van már Magyarországnak elég tőkén termelt bora is. A kiállítás juryje a napokban körülbelül 210 különféle faju hegyi és 180 féle homoki bort vett vizsgálat alá. Megyénk azonban aránylag igen csekély mértékben van képviselve. Borokat küldtek Pécsről s a megyéből: *Szeép László 4-félét, Ribay Ferenc Pécsről 4-félét, Orf Gáspár Pécsről 5-félét, Teleki Zsigmond Pécsről 6-félét, Schwabach Zsigmond Pécsről 10-félét és Gyimóthy Jákó Villányról 1-félét.* — A kiállításokat szeptember 3-án fogja a bizottság közhírré tenni.

TÁVIRATOK.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Minthogy már tegnap nyilvánvaló volt, hogy ma *titkos tárgyalás* lesz, oly célból, a hadügyminiszter által a harmadik tüzérségi igazgatónál összegyűjtött okiratok előterjesztésének, a tárgyalási helyiség körül reggel csak igen kevesen voltak. Egyes kisebb csoportok türelmesen várakoztak az épület előtt, hogy majd híreket kapjanak a mai titkos tárgyalásról, amde a teremről a történekről csak vajmi kevés hír szivárgott ki.

Az ülésen *Demange* védőügyvéd határozott kívánságára jelen vannak *Hartmann* és *Ducroc* őrnagyok is.

Mindjárt a tárgyalás megnyitása után *Delloye* tüzérőrnagyot hallgatják ki. *Delloye* kapcsolatban azzal, amit tegnap elmondott, ma előterjeszti a „Canon 120 court“, továbbá a hidropneumatikus fékezőre, shrapnellekre és a Robin-ágyura vonatkozó titkos iratokat.

A titkos tárgyalás csaknem kilenc óráig tartott, meglepetésükre mégis azoknak, a kik azt hitték, hogy az egész délelőttöt el fogja foglalni.

Azután ismét beeresztették azokat a terembe, kiknek jegyük volt. Egy pillanat alatt megtelt a terem izgatott és élénken beszélgető közönséggel.

Kilenc órakor bejött a haditörvényszék és mint első tanu belépett *Lebrun*

Renaud kapitány, mi a hallgatóság körében leirhatatlan szenzációt keltett.

Jouast elnök azt a kérdést intézi *Lebrun* *Renaud*hoz, hogy ismerte-e régebben *Dreyfust* és hogy ellonséges indulattal viseltetik-e iránta?

Lebrun *Renaud* mindkét kérdésre nemmel felel, azután pedig a következőket mondja el:

— 1895. január 5-én szombaton, parancsot kaptam, hogy az elítélt *Dreyfust* a „Cherche-midi“-fogházból elhozzam egy katonai escadronnal. A lefokozásnak reggeli 9 órakor kellett megtörténnie a katonai iskola egyik udvarán. Mi reggeli 7 óra 15 perckor indultunk utnak és reggeli 7 óra 47 perckor érkezünk a fogházhoz. Az adjutáns irodáját jelölték ki oly célból, hogy a procedura megkezdéséig ott internáljam a foglyot.

Ezután *Lebrun* *Renaud* nagy bőbeszédűséggel mondja el a részleteit azoknak az állítólagos nyilatkozatoknak, melyeket *Dreyfus* tett s melyek a pör eddigi tárgyalásaiból bőven ismeretesek.

Mikor ezzel elkészül, az elnök megkérdezi tőle, hogy *Dreyfus* nyilatkozatáról miért nem tett említést mindjárt akkor *Casimir Periernek*, a köztársaság akkori elnökének?

Lebrun *Renaud* láthatólag megdöbbenve azt feleli, hogy erre nem kapott rendeletet és nem is hagyták meg neki, hogy *Dreyfus* nyilatkozatairól rapporton tegyen jelentést.

Lebrun *Renaud* vallomásai nagy szenzációt keltenek, mert már hanglejtése is elárulja, hogy valahogy ki akarja magát huzni az afférból.

Lebrun *Renaud* kihallgatása alatt nagy feszültséggel várja a közönség azt a pillanatot, mikor *Lebrun* *Renaud* kapitányt és *Dreyfust* szembesíteni fogják.

— **A reichstadti hadgyakorlatok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma kíséretével kilovagolt a hadgyakorlatokra. Az idő gyönyörű.

— **A pestis Oportoban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Oportoban újabb pestises haláleset fordult ma elő.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi aug. hó 28-án s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helybenhagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1768. *Gergete* Andrásné s t. — *Bosnyák* Jakab s t. végr. érvényt. — fo.
1792. *Dr. Cholnoky* Sándor — *Szűcs* Mihály s t. 1081 frt 21 és 312 frt 59 kr. — mv.
1790. *Németh* Gy. Pál — *Bertók* Julianna házass. felb. — hh.
1806. *Id. Majsai* Sándor — *Bárdos* Sára házass. felb. — hh.
2117. *Sándor* Dénes — *Szeifert* Mária házass. felb. — hh.
2150. *Goldschmid* Dávid (Dénes) — *Strasser* Ida házass. felb. — hh.
2298. *Zidarits* Teréz — *Horváth* Béla házass. felb. — hh.

- III. 2265. *Weierding* Mihály s t. — *Korneli* Péter s t. kiel. végr. — hna.
2296. *Singer* Lajos s t. — *Hirschmann* Julia kiel. végr. — hh.
2310. *Kis Tót* József hagy. ügye. — hh.
2025. *Blau* Regina — *Schlesinger* Izidor házass. felb. — hna.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1762. *Csoka* Gáspár s n. — *Sebők* Vince öröks. — hh.
1767. *Kis* Peti József — *Kis* Peti János öröks. — hh.
1808. *Herendi* Juli s t. — *Herendi* József s t. öröks. — hh.
1826. *Hosszu* István — *Kovács* Ferenc birt. per. — rmv.
1827. *Hosszu* István — *Teleki* József birt. per. — rmv.
1828. *Hosszu* István — *Gasparics* Mihály birt. per. — rmv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1649. *Özv. Paizs* Sándorné s t. tjog. bek. — hh.
1662. *Botykai* János s n. — *Boncz* Ferencz s t. tjog. bek. — hh.
1683. *Asztalos* István s t. tjog. bek. — hh.
1753. *Farkas* Mihály — *Magyar* Flórián tjog. bek. — rend.
1754. *Farkas* Mihály — *Krainer* Teréz perfelj. — mv.
1779. *Fay* Henrik tjog. bek. — mv.
1784. *Dávid* Imre s n. tjog. bek. — rend.
1811. *Rics* és *Berkovics* cég — *Mautner* Sándor s n. zjog. előj. — mv.
1812. *Pfaff* József — *Lehmann* Anna zjog. bek. — rmv.
1813. *Keszü* Katalin — *Istókovich* Anna s t. perfelj. — hh.
1818. *Pécsi* kir. tszék megkeresése *Kann* Ármin és fia cég ellen csőd felj. — mv.
1838. *Szárics* János zjog. törtl. — fo.
1839. *Ambrus* Katalin s t. — *Ambrus* Antal tjog. bek. — hh.
1847. *Schreiner* Ferenc s t. — *Czengruber* Magdolna s t. tjog. bek. — hh.
1859. *Magyar* keresk. részv. társaság — *Torjanin* Niszia s t. zjog. — rmv.
1861. *Horváth* Éva — *Horváth* Sándor tjog. bek. — rmv.
1868. *Tóth* András s n. — *Nehr* József tjog. bek. — rend.

Büntető tanács.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2112. *Punczi* Istvánné s t. suly. t. sért. — hh.
2117. *Ifj. Berdály* György — hh.
2118. *Knezevics* Milinkó — hh.
2704. *Gál* Etel lopás. — hh.
III. 2103. *Bessenyei* János közcs. ell. kih. — hh.
2106. *Poszovác* Mártonné s t. suly. t. sért. — fo.
2107. *Bogárdi* Ignác — rend.
2152. *Teknyós* Lajos — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2097. *Schäffer* Gusztáv s t. párviadal. — hh.
2098. *Kuttner* Mór s t. lopás és org. — hh.
III. 2021. *Nagy* József suly. t. sért. — hh.
2022. *Maroszek* Ferenc s t. suly. t. sért. — rmv.
2038. *Özv. Tót* Márton Jánosné rágal. — hh.
2041. *Tabi* Mihály — rmv.
2053. *Flumbort* György — hh.
2060. *Fischer* Vilmos s. n. sikk. — hh.
2064. *Lehoczki* Horváth István s t. lopás stb. — rmv.
2095. *Özv. Fokt* Andrásné s t. becs. sért. stb. — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi szeptember hó 4. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1932. *Györe* Erzsébet — *özv. Györe* Jánosné s t. törv. oszt. rész.
2104. *Garai* József — *Nagy* Márta (Mária) s t. szül. törvt. km.
1761. *Kohn* Ármin — *Müller* Zsófia s t. szül. törvt. kim.
1763. *Kohn* Ármin — *Müller* Zsófia házass. felb.
1872. *Takács* Zsófia — *Németh* János »
1939. *Furtinger* Károly — *Mentrik* Izabella »
2241. *Kirscht* Ágoston — *Dorner* Róza »

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1832. *Mihoczek* András s t. — *Kovács* Mária s t. köz. mszünt.
1833. *Léránt* Pál s t. — *Rákos* Ferencz s t. birt. per.
1856. *Ruff* Márton — *Schneveisz* János s t. köz. mszünt.
1890. *Varga* Katalin s t. — *Szekeres* József s t. öröks.

1919. Kovács Péterné — Pável József s t. öröks.
1938. Toplek Mihály s t. — Mlinarecz Antal s t.
650 frt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1903. Potyondi József s n. tlkvi kiig.
1904. Fay Dorottya s t. — Fay János tjog. előj.
2031. Gróf Hunyady Imre térkép kiig.
2050. Váradai János — Pap Imre végr.
2094. Ungár János s n. — Vukovics Miklós felszol.
2100. Einfinger Kristóf s n. — Einfinger György
s t. tjog és zjog.
2216. Kir. kincstár — Nagy István végr.
2254. Kozma József s t. — Lesnyik Györgyné el-
lenmond.
2276. Müller Antal — Ratasits József s n. végr.
2294. Hosszer Gáspár — Braun, helyesen Rau Im-
réné s t. végr.
2306. Ifj. Weisz Adolf — özv. Liszi Mihályné végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2160. Visinszky János s t. suly. t. sért.
2165. Hegedüs József >
2205. Ifju Sorics István >
2278. Kovács György s t. >
2731. Herczeg Jánosné szánd. emberölés.
III. 2172. Kucséber István suly. t. sért.
2173. Cséplő István s t. >
2176. Balog János >
2188. Troján György s t. >
2229. Kovács Antal József s t. > stb.
2245. Ifj. Lencse Peti József s t. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2113. Schmidt Klára magzat elhajt.
2115. Bilitz Ottó s t. párviadal.
2120. Sziber György hamis eskü.
2121. Dallos József s t. család.
2151. Kobetics Ádám sikk.
2687. Kuga Vigó lopás.
III. 2102. Geri Péter s t. rágalm.
2105. Rádi Imre s t. anyakönyvi kih.
2124. özv. Wertroff Józsefné s t. rágalm. és becs.
sért.
2174. Bolf László rágalm.
2189. Kovács Ferencné rágalm. és becs. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

6886. sz.

Tlkv. 1899.

Arverési hirdetmény.

A dárдай kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Anka József végrehajthatónak, Fülöp János sepsei lakos végrehajtást szenvedett ellen tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén lévő, Sepse községben a 308. sz. betétben felvett, 410 hrsz. 116. hrsz. ingatlanra az 1881 : 60. tcz. 156. §-a d) pontja értelmében az egészre tehát Palkó Zsófiát illető felére és 160 frt kik. árban a sepsei 1009. sz. betétben foglalt 788. hrsz. ingatlanból Fülöp Jánost illető felére 358 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 14-ik napján d. e. 10 órakor Sepse községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 18 frt. 35 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi aug. hó 16-án.

Molnár

kir. albiró.

7098. sz.

Tlkv. 1899.

Arverési hirdetmény.

A dárдай kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Narancsik Károly ügyvéd, dárдай lakos végrehajthatónak Ember József hgszöllősi lakos végrehajtást szenvedett ellen 20 frt 90 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén lévő Sepse községben az 566. betétben felvett 1. sorsz. 1476. hrsz. ingatlanra 248 frt. kik. árban (terheli 40 frt 36 kr. váltásőtőke) 2. és 1680 hrsz. ingatlanra 144 frt. kik. árban, 1681/2 hrsz. ingatlanra 168 frt. kik. árban, 2126/1. hrsz. ingatlanra 214 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Sepse községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a

megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 24 frt 80 krt, 14 frt 40 krt, 16 frt 80 krt, 21 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881 : 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1899. évi aug. hó 10-én.

Molnár,

kir. albiró.

ALAPITTATOTT 1897.

Lehner Béla

fűszer-, liszt-, gyarmatáru-, termény-, gyógy- és ásványviz-kereskedése

Pécsett, szigeti-országut, a „Korona“ szálloda sarkán.

Az igen tisztelt gazdasszonyok b. figyelmébe!!

Aki nálam szerzi be évi szükségletét, az nemcsak házbérkrajczárt, hanem házbérforintokat is meggazdálkodhat, ezért ajánlom állandóan dúsan felszerelt raktáromat és pedig: **1 kiló cukrot sóveg-vételnél 43¹/₂ kr., jó minőségű cuba-kávé kilóját 110 krt, finom cuba-kávé kilóját 160 krt. Jó buza- és rozslisztből mindig nagy raktár. Havana-, Jamaika-, Cuba- és belföldi rumok literenként 70 krtól — 220 krig. Valódi francia és belföldi cognac. Likőrök minden ízben. Mindennemű csokoládék és csukorkák, mazsola, mandula és vanília. Rizskása kilója 15 krtól — 32 krig. — Azonkívül ajánlok besavanyításhoz valódi borecetet, literjét 20 krért, 12-szeres eczet-eszenciát literjét 8 krért.**

Nagyobb vételnél nagy árengedmény.

Részletes árjegyzéket kívánatra ingyen küldök. — A megrendelt árukat helyben a házhoz szállítom. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközölök.

Tisztelettel

LEHNER BÉLA.

Butor kiárusítás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

a v. bukott Günsberger Mór

csódtömegéhez tartozott

összes asztalos és kárpitos butorokat

megvettem és azokat a volt helyiségekben: **Széchenyi-tér 18. sz., régi takarékpénztári épület, I. és II. emelet,** naponta a rendes üzleti órákban árusítom ki.

Midőn a t. vevőközönség becses figyelmét ezen ritka alkalomra föl hívni bátorkodom, egyszersmind arra utalok, hogy a raktár teljesen **modern izlésű butorokból áll. Ebédülő berendezés** különös nagy választékban áll a t. cz. közönség rendelkezésére, úgy hogy minden venni szándékozóznak érdekében fekszik ezen különös alkalmat fölhasználni, hogy szép, jól készült, valamint csinos kiviteli butorokat jóval a gyáron áron alul szerezzék be.

Tisztelettel

Hartman Armin.

Ugyanott néhány elegáns kerékpár.